

[N. P. Nielsen.]

der har betalt amtskommunal Grundskyld, og udredes derfor af Landets øvrige Skatteydere.

Naar dette kan ske, er det, fordi der ved Regnskabsafslutningen i Udligningsfonden var en Beholdning paa 7,4 Mill. Kr. Indkomstskatten var kun opkrævet med 80 pCt. af Grundbeløbet, og det formenes heller ikke nødvendigt i 1939—40 at udskrive den fælleskommunale Indkomstskat med mere end 80 pCt. af Grundbeløbet.

Motiveringen for denne ekstraordinære Foranstaltning er, at Mund- og Klovesygen har paaført Landbruget, som jo er det Erhverv, der i væsentlig Grad udreder Amtsskatterne, meget betydelige Tab. Ganske vist vil der i Henhold til Loven om de kommunale Ejendomsskatter ske en Nedsættelse af Amtsskatterne ved Tilskud fra Staten i Forhold til Landbrugets Forrentningsprocent af Handelsværdien, for 1938—39 et Tilskud paa 8 370 000 Kr., men da Forrentningsprocenten ventes at blive noget højere, vil Tilskuddet formentlig blive mindre i 1939—40. Den Skade, som Mund- og Klovesygen har forvoldt, vil først i det kommende Aar paavirke Landbrugets Forrentningsprocent. Under disse Forhold vil jeg paa Socialdemokratiets Vegne kunne tiltræde det foreliggende Lovforslag og anbefale det til hurtig og velvillig Behandling.

Det andet Lovforslag skal jeg undlade at omtale foreløbig, idet jeg gaar ud fra, at Indenrigsministeren først maa have Lov til at udtale sig om dette Lovforslag.

Edvard Sørensen: Jeg vil gerne først fremsætte nogle Bemærkninger om det af mit Parti forelagte Lovforslag. Jeg gør opmærksom paa, at man ikke skal tage dette som Udtryk for, hvad det er, Venstre ønsker paa hele Skattevæsenets Omraade. Hvad vi her ønsker, har vi givet Udtryk for Gang paa Gang, ikke mindst i det Forslag, vi fremsatte for 2 Aar siden om en fuldstændig kommunal Skatteomlægning, tagende Sigte paa at faa Skattestrykket gjort mere ensartet, end det er under de nuværende Skattelove, tagende Sigte paa i større Udstrækning at lægge Skatterne der, hvor Bæreevnen er, og endelig tagende Sigte paa at nedsætte Ejendomsbeskatningen i Landdistrikterne, hvor den, som det erkendes fra mange Sider, er urimelig høj i Øjeblikket. Men som Forholdene ligger, er der ikke nogen stor Mulighed for, at vi kunde naa igennem paa dette Omraade, i alt Fald paa det nuværende Tidspunkt, idet der, hver Gang man taler om at faa Skatterne omlagt, hver

Gang man taler om en betydelig Ændring paa dette Omraade, fra Regeringens Side bliver henvist til, at Skattekommissionen arbejder, og saa længe den arbejder, kan man ikke komme frem med Forslag i den Retning. Nu skal jeg ikke udtale mig om, paa hvilken Tid Skattekommissionen bliver færdig med sit Arbejde, men i alt Fald vil vistnok alle, der kender lidt til dette, være enige om, at det ikke er umiddelbart forestaaende.

Dette er Grunden til, at vi har forelagt vort Lovforslag, idet vi gennem dette mener der i nogen Maade kan raades Bod paa den urimelig høje Ejendomsbeskatning, der falder ude i Landdistrikterne. Vi har ogsaa fra Regeringen og ikke mindst fra Finansministeren hørt Udtalelser, der dækkede over dette, at der var en vis Forstaaelse af, at Ejendomsskatterne i Landdistrikterne var for høje, og at man maatte se at finde en Ændring deri. Man skulde derfor synes, at der var en Mulighed for, at Flertallet vilde tiltræde dette Lovforslag helt eller delvis for derigennem at lette paa de alt for tyngende Ejendomsskatter, om ikke andet saa ved en midlertidig Foranstaltning, indtil man i Skattekommissionen havde fundet et Grundlag for en væsentlig og varig Nedsættelse af Ejendomsskatterne i Landdistrikterne. Ved at tiltræde Lovforslaget vilde man give en Lettelse paa 20 Mill. Kr. aarlig i den amtskommunale Grundskyld, indtil Landbruget naaede en Forrentningsprocent af 4. Naar vi ser paa de Udbytter, som de store Industrivirksomheder har givet nu i en Aarrække, vil vel ingen paastaa, at en Forrentningsprocent af 4 i Landbruget giver Baggrund for en betydelig skattemæssig Bæreevne.

Naar Regeringsforslaget om et ekstraordinært Tilskud paa 5 Mill. Kr. til Nedsættelse af den amtskommunale Grundskyld er kommet frem, betragter jeg det som en vis Indrømmelse over for det Lovforslag, som mit Parti har forelagt, men jeg haaber, at der i et Udvalg skulde være Mulighed for at naa betydelig videre og ogsaa drøfte Spørgsmaalet paa Grundlag af Venstres Lovforslag. Jeg kan allerede paa nuværende Tidspunkt give Tilsagn om, at hvis Regeringen hellere vil have Dækning for Tilskuddet gennem Udligningsloven end gennem de gældende Regler om en Tillægs-skat til Statsindkomstskatten, da er vi villige til en Forhandling paa dette Punkt. Som bekendt er Progressionen i Udligningsloven langt lempeligere end i Statsindkomstskatteloven, og man skulde der-